

عنوان مقاله:

شاعران و نثر نویسندگان دوره مغول

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی ایده های نوین در فقه، حقوق و روانشناسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

منیژه ادیبی - دبیر

خلاصه مقاله:

عده ای از شاعران پارسی گوی از بازماندگان دوران قبل از حمله مغول هستند و یا از کسانی که در دوره مغول می زیستند. دسته دیگر در دوران مغول در دستگاه امارت های کوچک یا خاندان های بزرگ زندگی می کردند و یا در خانقاه های متصوفه زیر دست مشایخ بزرگ ایران و خارج ایران بودند. آخرین دسته کسانی هستند که در بین حکومت ایلخانان و حمله تیمور در خدمت ملوک الطوائف ایران و نواحی مجاور بودند. ایران در دوره مغول؛ در این دوهر ادبیات حیرت انگیز و بزرگی از ایرانیان بوجود آمد. جنوب ایران کمتر از ممالک شمالی و مرکزی و غربی دچار خسارت شد. هر چند به واسطه قتل عام فضلا طلاب و انهدام مدارس و مساجد و کتابخانه ها دچار اختلال و پریشانی شد ولیکن آسیب بعضی کمتر بود. مغولان بت پرست به فلسفه و حکمت توجهی نداشتند ولیکن نسبت به مدایح شعرا بی اعتنا نبودند. در این دوره مورخین در جه اول در زبان فارسی به ظهور رسیدند.

کلمات کلیدی:

شاعران - پارسی گوی - حمله مغول - امارت های کوچک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1684091>

